

Ted N.C. Wilson

DODIETIES UZ PRIEKŠU!

Ģenerālās Konferences Sabata svētruna 2010.gada 3.jūlijā.

Labrīt, brāļi un māsas Kristū! Tā ir liela priekštiesība - būt kopīgā pielūgsmē šajā 59. Ģenerālās Konferences pēdējā Sabata rīta dievkalpojumā. Jauni un veci, sievietes un vīrieši, bērni, mēs visi esam kopā viena liela Dieva ģimene. Esam pateicīgi Kungam par dažādajiem veidiem, kādos Viņš ir vadījis Savu draudzi šinī nedēļā. Mēs godinām Viņu par to!

Septītās dienas adventistu draudze, brāļi un māsas, ir ceļojumā, kas virzās uz Debesīm, un mēs esam gandrīz mājās. No visas sirds es ticu, ka Jēzus nāk drīz! Mēs to sakām visās valodās: „Jesus revien bientot!” (franču), „Haysoos vee-en-nay (vien-a) pronto!” (spāņu), „Brehvee Jayzeus voltarah!” (portugāļu), „Išus priġot skoro!” (krievu), „Yesu ana-kuja kari-buni sana!” (Austrumāfrikas svahilu cilts), „Yesu knee me.....Kgauld....O shimknee-dah!” (korejiešu), „Yesu zhai-lie!” (ķīniešu), „Yesu jelldee eye-gah!” (hindu), „Si Haysus eye ma-lahh-pit nang duma-ting!” (tagalogu), „Ha ana ahti seriahn!” (arābu), „Yahsus kommt bahldt!” (vācu)... un tik daudzās citās pasaules valodās.

Es augsti vērtēju plašās vispasaules ticīgo ģimenes brīnišķīgo garu un entuziasmu. Laikā, kad mēs visi priecājamies par mūsu cienījamām nācijām un kultūrām, es slavēju Kungu par Kristus kultūru, kas saista mūs kopā un pārsniedz visas citas. Šādā garā es pazemīgi aicinu jūs lūgt, lai vēsts, ko šodien līdzdalīšu, tiek skaidri sadzirdēta un lai vēstnesis netiktu paaugstināts. Tādēļ es jūs laipni lūdzu, ja ir kāda lieta šinī runā, kam jūs piekrītat, tad aplausu vietā apstipriniet to ar dziļi izjusta „Āmen” sacīšanu. Pateicos jums, ka palīdzat paturēt centrā Vēsti, nevis vēstnesi laikā, ko pavadīsim, studējot Dieva Vārdu.

Kristus nākšanas zīmes ar katru dienu pieaug gan biežumā, gan spēkā. Postošas norises dabā, lielā neskaidrība pasaules politikā, valdošā un uz kompromisiem aicinošā ekumenisma aktivitātes, sevišķais spiritisma ietekmes pieaugums, pasaules ekonomikas lejupslīde, sabiedrības un ģimenes vērtību sairšana, neticība pilnīgai Dieva Vārda un desmit baušļu autoritātei, noziegumu zelšana un morāls pagrimums, kari un runas par kariem un tā tālāk un tā joprojām. Viss neklūdīgi norāda uz pasaules vēstures kulmināciju un Kunga atgriešanos, lai paņemtu mūs pēdējā ceļojumā uz Debesīm.

Kāda milzīga svētība ir zināt, ka pasaules nenoteiktībā, kas mūs apņem, mēs varam būt mierīgi un pilnīgi pārliecināti par nemainīgo Dieva Vārdu! Dievs ir pasargājis Savu Svēto Vārdu cauri cilvēces vēstures laikmetiem un nežēlīgiem sātana uzbrukumiem. Bībele satur precīzu ziņojumu par mūsu izcelsmi un uzticamu mūsu apbrīnojamo pestīšanas vēsturi, kas izteikta brīnišķīgā dziesmā. Tā satur godpilnus mirkļus par drīzu mūsu atbrīvošanu. Būdami Septītās dienas adventisti, mēs pieņemam Bībeli par pamatu visiem mūsu uzskatiem un saskatām Tās lapaspusēs mūsu īpašo un pravietoto identitāti un misiju.

Ar Savas patiesības spēku Dievs no šīs haotiskās pasaules ir izveidojis Septītās dienas adventistu draudzi. Mums ir jābūt īpašai tautai - Dieva *Atlikuma* ļaudīm, lai paaugstinātu Kristu, Viņa taisnību, Viņa Atklāsmes 14. nodaļas triju eņģeļu vēsti un Viņa drīzo nākšanu. Mums, Bībelei ticošiem kristiešiem, kas dzīvo pasaules vēstures pēdējās dienās, ir jābūt tiem, ko apustulis Pēteris sauca:

„Izredzēta tauta, ķēniņu priesterība, svēta cilts, Dieva īpaši ļaudis, lai jūs pasludinātu Tā izcilos tikumus, kas jūs aicinājis no tumsas Savā brīnišķajā gaismā”. 1.Pēt. 2:9

Kā Dieva Atlikuma ļaudis, kas norādīti Atklāsmes 12.nodaļas 17.pantā, kā tādi, kas **„tur Dieva baušļus un apliecina Jēzu”;**

Mums ir unikāla cerības Vēsts un pilnvaras pasludināt pasaulei Dieva žēlastību. „Liecību” septītajā sējumā [p.138] mēs lasām:

„Dievs izraudzīja Septītās dienas adventistus kā īpašus ļaudis, kas atšķirti no pasaules... Viņš tos ir darījis par Saviem pārstāvjiem un ir aicinājis būt par Viņa sūtņiem pēdējā glābšanas darbā.” „Liecības draudzei” 7. sēj 138. lpp.

Viena no pēdējo dienu Dieva tautas atpazīšanas pazīmēm ir fakts, ka Viņa draudzes locekļi pieņem un tic VISIEM desmit Dieva baušļiem, ieskaitot ceturto bausli, kas aicina pieminēt Kunga svēto Sabata dienu. Sabata ievērošana nav tikai Viņa sākotnējā radīšanas darba zīme, bet tā būs zīme Dieva ļaudīm pēdējās dienās pretstatā tiem, kam ir zvēra zīme un kas mēģina turēt svētu dienu, ko Dievs nekad nav nošķīris par svētu.

Sabats un tā nozīme ir saistīti ar ikvienu Atklāsmes 14.nod. triju eņģeļu vēsti. Pirmais eņģelis, kam „bija mūžīgais evaņģēlijs” ----- Kristus taisnība ----- pasludina:

„Bīstieties Dievu un dodiet Viņam godu, jo Viņa tiesas stunda ir nākusi, un pielūdziet to, kas ir radījis debesis un zemi, jūru un ūdeņu avotus.” Atklāsmes 14:7

Dievs ir Radītājs. Un Viņš ir pielūdzams Viņa Sabata dienā par zīmi tam, ka mēs cienām Viņa Vārdu un uzticamies Viņa radošajam spēkam.

Otrais eņģelis 8.pantā paziņo:

"Kritusi, kritusi lielā Bābele, kas apdzirdījusi visas tautas ar savas netiklības dusmu vīnu." Atkl. 14:8

Tā ir sagrozījusi Dieva baušļus un ieviesusi vēl citu pielūgsmes dienu, izņemot septītās dienas Sabatu – kas ir vienīgā un patiesā Dieva radīšanas darba zīme.

Trešais eņģelis 9.-12. pantā paziņo, ka:

„Ja kas pielūdz zvēru vai viņa tēlu” - viņš vai viņa cietīs un tiks iznīcināti ar uguni un sēru. Ja jūs pielūdzat zvēru un viņa attēlu, jūs atmetat to vienīgo zīmi, ko Dievs ir nolīcis par uzticības pārbaudi - septītās dienas Sabatu.

Trešais eņģelis pabeidz paziņojumu 12.pantā, raksturojot Dieva ļaudis kā tādus, „kas tur Dieva baušļus un Jēzus liecību.”

Mēs pilnībā paļaujamies uz Jēzu un mūsu attiecībām ar Viņu, lai tiktu pestīti. Mēs nevaram iegūt pestīšanu ar saviem darbiem, bet gan pateicoties Kristus žēlastībai, ko mēs sludinām. Žēlastība ir Dieva piedošanas apsolījums, Dieva spēka nodrošinājums, taisnošana un svētošana. Jūs nevarat atdalīt, ko Kristus dara JUMS, ik dienas jūs taisnojot, it kā jūs nebūtu grēkojuši, no tā, ko Viņš dara JŪSOS, svētojot ik dienas, kad jūs pakļaujaties Viņam un atļaujat Svētā Gara spēkam pārveidot jūsu dzīvi, lai jūs kļūtu vairāk un vairāk līdzīgi Jēzum. Tas ir mūžīgais Evaņģēlijs, izteikts pirmā eņģeļa vēstī. Tā ir taisnošana ticībā. Un tāpēc Septītās dienas adventistiem visspēcīgāk vajadzētu pasludināt Dieva žēlastību! Visa Lielās Cīņas tēma ir par Dieva žēlastību, lai glābtu grēciniekus, caur Viņa spēku pārveidotu tos par Viņa dēliem un meitām – par uzticīgiem lieciniekiem, kas pasludina triju eņģeļu vēstis, ir apzīmogoti ar Svēto Garu un atrodas dzīvā savienībā ar Jēzu – mūsu ticības Autoru un Pabeidzēju.

Jēzus Kristus salīdzinošajām asinīm pie krusta un Jēzus Kristus salīdzinošajai kalpošanai Debesu Svētnīcā ir viens mērķis – ikviena nožēlojoša grēcinieka glābšana. Tādā veidā, pateicoties Viņa salīdzinošajam upurim un Augstpriesterīgajai salīdzināšanas kalpošanai, mēs bez bailēm varam pieiet pie žēlastības troņa, lai saņemtu apžēlošanu un atrastu žēlastību un palīdzību vajadzīgā laikā - kad tas nepieciešama. Tāpēc arī mēs šo brīnišķo, spēcīgo, salīdzinošo žēlastību esam aicināti pasludināt grēka slimajai pasaulei! Vēl jo vairāk, tikai patiesa Dieva žēlastības dziļuma izpratne var nojaukt pamatu pretējām galējībām, kā izdabāšanai sev vai pašpaļāvībai.

Brīnišķīgajā grāmatā „*Ceļš pie Kristus*”, es ceru, ka jums ikkatram ir šī grāmata, varat lasīt 13 brīnišķas nodaļas. Šī grāmata paskaidro:

Mums pašiem nav nekā, ar ko varētu lielīties. Mums nav iemesla sevi paaugstināt. Mūsu vienīgais cerības pamats ir mums piedēvētā Kristus taisnība un tas, ko Viņa Gars paveic mūsos un caur mums. „*Ceļš pie Kristus*” 63. lpp.

Lasiet šo brīnišķīgo citātu šajā lappusē uz priekšu un atpakaļ, kamēr skaidri izprotat, kas ir taisnošana ticībā!

Atgriežoties pie Atklāsmes 12:17 un otras Dieva Atlikuma ļaužu atšķirības pazīmes, mēs lasām, ka tiem būs „Jēzus Kristus Liecība”.

Atklāsmes grāmatas 19.nodaļa un 10.pants mums paskaidro, ka „Jēzus Liecība ir Praviešu Gars”.

Tas pats Gars, kas darbojās un ietekmēja svētos senatnē, ir atkal pēdējās dienās aicinājis Kunga vēstnesi. Mani Septītās dienas adventistu brāļi un māsas, Praviešu Gara rakstos Kungs mums ir devis vienu no lielākajām dāvanām, kāda vien ir iespējama. Tieši tāpat kā Bībele nav novecojusi un joprojām ir saistoša, tāpat ir arī ar Dieva pēdējā laika vēstneses liecībām. Dievs lietoja Eleni G. Vaitu kā Savu pazemīgu kalponi, lai sagādātu mums inspirētu ieskatu par Rakstiem, pravietojumiem, veselību, audzināšanu, attiecībām, misiju, ģimenēm un daudzām citām tēmām.

Lasīsim Praviešu Garu, sekosim Praviešu Garam un līdzdalīsim citiem Praviešu Garu! Ir tik daudz šo brīnišķīgo grāmatu, ko līdzdalīt, ieskaitot vienu grāmatu, par ko Elena Vaita ir norādījusi, ka viņa vēlas, lai tā tiktu izplatīta vairāk kā jebkura cita – „Lielā cīņa”. Pateicība Dievam par reliģijas brīvību šajā un citās zemēs, kas ļauj mums līdzdalīt un izplatīt patiesību! Praviešu Gars ir viena no Dieva pēdējo dienu atlikuma ļaužu atpazīstamības zīmēm, un tas ir tikpat pielietojams šodien kā jebkad agrāk, jo tas mums ir pašu Debesu dots. Kaut mēs - Dieva uzticīgais Atlikums - nekad nepadarītu par spēkā neesošu to dārgo gaismu, kas mums ir dota Elenas G. Vaitas rakstos!

Kad mēs lietojam apzīmējumu Atlikuma draudze vai Atlikuma ļaudis, mums nekad to nevajadzētu lietot uz sevi centrētā privilēģiju nozīmē. Mums ir jābūt pazemīgākajiem ļaudīm uz zemes, kas atzīst savu pilnīgo vajadzību pēc mūsu glābēja Jēzus Kristus, slavējot Viņu par to, ka esam aicināti šajā varenajā Adventes kustībā. Šī Adventes kustība ir veidota no pazemīgiem, vienkāršiem cilvēkiem. Nevis vientiesīgiem, bet vienkāršiem. Daudzi Dieva ļaudis ir labi izglītoti, disciplinēti, atjautīgi, bet, neskatoties uz to, mums ir jābūt vienkāršiem ļaudīm.

Mūsu Pestītājs runāja ar pārsteidzošu spēku, bet bija pietiekami pazemīgs, lai būtu pievilcīgs vislaunākajiem grēciniekiem. Šī draudze nav tikai kāda cita denominācija; tā ir unikāla, Debesu ierosināta kustība ar mūžīgā Evaņģēlija misiju pasaules glābšanai, tai pastāvīgi ir jādodas uz priekšu Jēzus pazemībā. Pasaulei ir jādzird vēsts par Kristu no ļaudīm, kas ir Kristum līdzīgi. Kad esam Viņa žēlastības pārveidoti, mēs sludināsim, mācīsim un liecināsim nesagrozītu Vēsti no Bībeles un Praviešu Gara pazemīgā, mīlošā un pievilcīgā veidā.

Kad mēs visā pazemībā pilnīgi ļausimies mūsu Kunga mūžīgajām rokām, Viņš darbosies caur mums varenā veidā, lai mirstošajai pasaulei sniegtu pēdējo žēlastības vēsti. Mūsu panākumi šī darba pabeigšanā ir atkarīgi no mūsu padevības Dieva Vārdam un Svētā Gara vadības. Tas ir atkarīgs no mūsu pašu pazemošanās Radītāja priekšā un sevis aizliegšanas tā, ka Jēzus var kontrolēt mūs un uzvarēt grēku mūsos.

Tas ir atkarīgs no tā, vai mēs esam vai arī neesam gatavi pazemīgi lūgt mūsu personīgajā dzīvē un draudzē kopumā pēc atmodas un reformas, kas novestu pie Svētā Gara un Vēlā lietūs izliešanās.

Misis Vaita 8.Liecību sējumā [pp.104-106] apraksta atklāsmi ar virsrakstu „Kas varētu būt noticis”. Viņa redzēja, ka Kungs vēlējās darīt divas lielas lietas Ģenerālās Konferences 1901.gada sesijā:

- 1) reorganizēt draudzes struktūru, kas ir noticis, dodot ievērojamu daļu tās struktūras, kāda mums šodien ir;
- 2) otrā lielā lieta, ko Dievs gribēja sagādāt, ir Svētā Gara izliešanās, kas, brāļi un māsas, nav noticis. Tādēļ, ka Dieva draudzes un tās vadītāju starpā valdīja neticība. Ļaudis, nepazemojoties Kunga priekšā, palaida garām iespēju saņemt Vēlo lietu. Tas bija pirms simts deviņiem gadiem. Neliksim Dievam gaidīt vēl ilgāk, lai sāktu Vēlo lietu tādā mērā, ka Jēzus varētu nākt. Mums ir nepieciešams nopietni lūgt pēc šī piedzīvojuma.

Mēs to esam darījuši šī Kongresa laikā, un mums ir jāturpina nopietni meklēt tā Kunga gribu mūsu dzīvē arī pēc tam, kad dosimies prom no Atlantas.

Elena Vaita skaidri saka, ka

„Patiesa dievbijības atmoda mūsu vidū ir lielākā un visneatliekamākā no visām mūsu vajadzībām. Dzīties pēc tās vajadzētu būt mūsu pirmajam darbam”. „Izmeklētas vēstis” [Review and Herald, March 22, 1887]

Vairākkārt šīs Ģenerālās Konferences darba sesijas laikā jūs esat lūguši pēc atmodas un reformācijas, kas ir nepieciešamas, lūguši pēc Svētā Gara un Vēlā lietus. Brāļi un māsas, ir laiks... Kungs nāk drīz! Viņš vēlas lietot Savu Atlikuma draudzi visiedarbīgākajā veidā.

Kungs ilgojas atjaunot mūsos Savu paša raksturu. Tas var notikt, ja mēs ik dienas nododam sevi Viņam, kā Pāvils Filipiešiem 2:5 saka mums. Kāda brīnišķīga grāmata ir Vēstule Filipiešiem:

Savā starpā turiet tādu pat prātu, kāds ir arī Kristū Jēzū... Filipiešiem 2:5

Ja mēs ik dienas savienojamies ar Kristu un atļaujam Viņam darboties caur mums, Svētais Gars mūs lieto, lai pasludinātu Viņa žēlastību un pasteidzinātu Kunga Jēzus Kristus nākšanu. Atcerieties, šī ir Adventes kustība, aicinātie ļaudis, Atlikuma draudze, liktenīgā tauta, tauta ceļā uz priekšu - uz Debesīm, tā kā mēs pasludinām Dieva žēlastību.

Grāmatā „Kristus līdzības” varam lasīt par Kristus vēlmi Savu ļaužu labā.

Ar ilgām Kristus gaida Savu atklāsmi draudzē. Kad Kristus raksturs pilnīgi atspoguļosies Viņa ļaudīs, tad Viņš nāks un paziņos, ka tie pieder Viņam. Katram kristietim ir iespēja ne tikai gaidīt, bet arī pasteidzināt Kunga Jēzus Kristus nākšanu (2.Pēt. 3:12). Ja visi, kas atklāti atzīst Kristus Vārdu, arī nestu augļus Viņam par godu, cik gan strauji tad visa pasaule tiktu apsēta ar Evaņģēlija sēklu. Ātri vien lielā pēdējā raža tiktu nogatavināta un Kristus nāktu ievākt dārgo labību. „Kristus līdzības” 69.lpp

Vecajā Derībā Dievs aicināja īpašus ļaudis ar vēsti un izraudzītu misiju. Viņi tika aicināti doties ticības ceļojumā un, paļaujoties uz Viņu, liecināt pasaulei par Dieva žēlastību. Izraēla bērni dzīvoja Ēģiptē 400 gadus un beigās bija kļuvuši par ēģiptiešu vergiem. Es izaugu Ēģiptē līdz astoņu gadu vecumam. Kaira bija manas mājas... Es ļoti maz zināju par apkārtējo pasauli, izņemot par Tuvajiem Austrumiem. Tā bija brīnišķīga vieta, kur ir daudz brīnišķīgu cilvēku. Lai nu kā, bet tajos senajos laikos Izraēls bija Ēģiptes verdzībā. Pateicoties tam, ka Dievs apbrīnojamā veidā izmantoja Mozu, Āronu un Mirjamu, Dievs atbrīvoja Savu tautu, lai tie dotos ceļā... - lai veiktu misiju pasaules labā. Pēc pēdējās un postošās desmitās mocības Izraēla bērni devās ceļojumā no Ēģiptes uz dienvidiem.

2.Mozus 13:21 vēsta, ka:

„Tas Kungs viņiem gāja pa priekšu dienā mākoņa stabā, lai tos vadītu pa ceļu, bet naktī uguns stabā ...” 2.Mozus 13:21

Kāds brīnišķīgs Dievs! Viņš mūs vadīs dienu un nakti! Kungs tos vadīja pie Sarkanās jūras rietumu krasta - pie Ēģiptes tuksneša. Mēs lasām 14:2, ka Dievs vadīja tos uz vietu, lai tie „uzceļ nometni Pihahirotas priekšā, starp Migdolu un jūru, pretī Baal-Cefonai; **tai ieņemim apmetieties pie jūras.**”

Mans tēvs, kas gandrīz 15 gadus pavadīja Ēģiptē, uzskata, ka zina, kur šī vieta ir, kas aprakstīta grāmatā „*Sentēvi un pravieši*”. Tā ir vieta, kur Dievs varēja demonstrēt Savu varu pār ēģiptiešiem. Daži Bībeles zinātnieki uzskata, ka Izraēla bērni šķērsoja Sarkanā jūru niedrājā, kur dziļums bija līdz jostas vietai. Kāda gan nozīme tādā gadījumā būtu demonstrēt Dieva spēku? Pilnīgi nekāda! Patiesībā tā bija ļoti grūta vieta. Tā kā izraēlieši virzījās uz dienvidiem, tad rietumos no viņiem bija Ēģiptes tuksnesis, priekšā kalni, austrumos Sarkanā jūra un aizmugurē Ēģipte.

Nodaļas turpinājumā ir aprakstīts, ka faraons pārdomāja un ar savu karaspēku dzinās pakaļ izraēliešiem ar „seši simti izlasītiem kara ratiem un citiem ēģiptiešu ratiem”. Desmitais pants saka, ka tad, kad izraēlieši manīja, ka tuvojas faraona armija, tie ļoti izbijās:

Kādēļ ir tā, ka tad, kad Dievs vada, mēs baidāmies? Izraēlieši redzēja mākonī un uguns stabu – kādēļ gan viņi neuzticējās spēkam, kas tos vadīja? Apgūsim mācību Septītās dienas adventistu draudzē. Izraēlieši bija tik izmisuši, ka tie pārmeta Mozum, 11.pantā, sakot:

„Vai trūka kapu Ēģiptē, ka tu mūs esi izvedis, lai mirstam tuksnesī?” Kāpēc mēs reizēm rīkojamies tāpat? Mēs redzam apbrīnojamu Dieva vadību un žēlastības zīmes, bet tad notiek kaut kas slikts un mēs vainojam Dievu.

Tad, 13.pantā, Mozus saka ļaudīm:

Nebīstieties, pastāviet un vērojiet tā Kunga pestīšanu, ko Viņš jums šodien darīs. Bieži mēs tiekam kārdināti rīkoties paši savu impulsu pamudināti, neļaujot Dievam vadīt mūsu soļus. Lai nu kā, bet Dievs aicina mūs doties uz priekšu Viņa vadībā. Tā Mozus, 14.pantā, deva varenu apsolījumu, kam vajadzētu būt arī mūsu apsolījumam, lai mēs varētu lūgt pēc tā, kad būsim Lielās Cīņas starp Kristu un sātanu kulminācijā:

Tas Kungs karos par jums, bet jūs paliksiet mierā. 2. Mozus 14:14

Brāļi un māsas, tas Kungs karos par mums, Viņš pašķirs ceļu! Viņš Savai draudzei nodrošinās uzvaru, bet mums ir jāpaļaujas uz Viņu un mums ir jāseko Viņam. Mums ir jāpazemojas pašiem Viņa priekšā, mums ir jāpaklausa Viņam un jāļauj, lai Viņa vadība vada mūsu ceļus. Un tad Dievs paziņoja Izraēla bērniem caur Mozu to pašu pavēli, ko Viņš dod pēdējo dienu Atlikuma draudzei šodien. 15.pants paziņo:

Un Tas Kungs sacīja uz Mozu: "Ko tu brēc uz Mani? Saki Izraēla bērniem, lai tie dodas uz priekšu. 2.Mozus 14:15 (NKJ)

Kad Dievs saka „dodieties uz priekšu”, tad mums ir jādodas „uz priekšu”.

Lai nu kā, bet Izraēla bērni nesaskatīja kopainu. Viņi bija aizmirsuši, kā Dievs tos bija vadījis pagātnē. Nekad neaizmirsīsim, kā Dievs ir vadījis šo Adventes kustību pagātnē un kā Viņš to vadīs pretī uzvarai nākotnē – uz Viņa vārda pagodināšanu un Viņa pestīšanas plāna aizstāvēšanu visa Universa priekšā. Mēs esam Lielās Cīņas noslēgumā, un Dievs saka: „Dodieties uz priekšu!”

Bet ko gan Izraēla bērni varēja darīt? Viņi jutās kā lamatās – tuksnesis labajā pusē, kalni priekšā, Sarkanā jūra pa kreisi un no aizmugures tuvojās ēģiptiešu karaspēks. Viņi nepaļāvās uz Dieva spēku. Viss, ko tie redzēja, bija tikai šķēršļi.

Nezinu, ar kādiem šķēršļiem jūs sastopaties šodien. Es nezinu, ko jūs domājat, ar kādiem šķēršļiem draudze šodien sastopas. Bet, lai kādi tie arī nebūtu, Dievam ir risinājums - katram no mums personīgi un draudzei, kad pasludinām Dieva žēlastību. Ar kādiem šķēršļiem jūs satopaties šajā Sabatā?

Vai jūs sastopat pasaulīgo šaubu kalnus Bībelē?

Vai liberālu Dieva Vārda interpretāciju jūru?

Vai garīgā sajukuma armijas?

Dievs saka, mēs esam svēta tauta un Dieva īpaši ļaudis – „Dodieties uz priekšu!”

Vai sastopaties ar finansiālo grūtību kalniem?

Vai ar ģimenes un personīgo konfliktu jūru?

Vai ar negatīvu sociālo pārmaiņu armiju?

Kungs saka: „Dodieties uz priekšu! Jūs esat Mana izredzētā tauta!”

Vai esat pārpratumu kalnu ielenkumā?

Vai jūs ielenc satraukumu un sajukuma jūra mājās, darbā, draudzē un sabiedrībā?

Vai atrodaties emocionālu konfliktu un neuzticības armijas ielenkumā?

Dievs saka: „Dodieties uz priekšu!” - neatkarīgi no jūsu apstākļiem. Dievam ir ceļš uz priekšu.

Inspirācija „Sentēvos un praviešos” mums vēsta:

Dievs Savā aizgādībā ebrejus noveda kalnu cietoksnī pie jūras, lai viņu atbrīvošanā parādītu Savu spēku un pelnīti pazemotu apspiedēju lepošanos. Viņš tos varēja izglābt arī citādāk, bet izvēlējās šo veidu, lai pārbaudītu ļaužu ticību un stiprinātu viņu paļaušanos uz Kungu. „*Sentēvi un pravieši*” 290. lpp.

Tas bija toreiz, kad Dievs veica vienu no Saviem lielākiem brīnumiem, tāpat kā Viņš to vēlas darīt šodien! 2.Mozus 14:19,20 saka, ka Dieva aizsargājošais mākonis pārvietojās no Izraēla priekšas uz viņu aizmuguri, lai tos aizsargātu no ēģiptiešu armijas. Izraēliešu nometni tas pielēja ar spožu gaismu, bet ēģiptiešiem tas bija tumša siena.

21.pants vēsta, ka Mozus izstiepa savu roku pār Sarkano jūru, un tad Dievs padarīja Sarkano jūru par lielceļu. Mākonis aizkavēja ēģiptiešus, kamēr izraēlieši ticībā gāja uz priekšu pāri jūrai. Vai jūs varat iztēloties vairāk kā miliona ļaužu sajūsmu, kad tie gāja caur

jūru pa sausu ceļu? Iztēlojieties sajūsmu, kad bērni blakus redzēja peldam zivis kā akvārijā!

Un atkal inspirētā spalva „Sentēvos un praviešos” apraksta šo notikumu iespaidīgā veidā:

„Šeit ietvertā lielā mācība domāta visiem laikiem. Bieži kristiešu dzīve ir pilna briesmu, kad pienākumu pildīt šķiet visai grūti. Iztēle mūsu priekšā rāda draudošu bojāeju un aizmugurē — verdzību vai nāvi. Un tomēr Dieva balss skaidri saka: “Dodieties uz priekšu!” Mums jāpaklausa šai pavēlei pat tad, ja skats nespēj spiesties cauri tumsai un ja pie savām kājām jūtam aukstos viļņus. Šķēršļi, kas kavē mūsu virzīšanos uz priekšu, nekad nenozudīs svārstīga, šaubīga gara priekšā.” *Sentēvi un pravieši* 290. lpp.

Un tā, brāļi un māsas, lūkojieties uz Visvareno Dievu, kas var vadīt jūs cauri visam, ar ko vien nākotnē nāktos satapties. Nekad nezaudējiet savu uzticību un paļāvību uz Viņu. Vienmēr paklausiet Viņa pavēlei: „Dodieties uz priekšu!”

Pēc tam, kad izraēlieši bija izpildījuši no Debesīm doto uzdevumu iet caur Sarkanā jūru, ēģiptiešiem tika atļauts dzīties tiem pakaļ. Tas viss notika saskaņā ar Dieva plānu. Dievam ir plāns jūsu dzīvei un šai draudzei. Nekad neapšaubiet varenajai Adventes kustībai paredzēto mērķi. Tas ir Dieva rokās. Dievs mums ir devis pravietiskus norādījumus, lai mēs zinātu Lielās Cīņas kulmināciju – Dievs ir Uzvarētājs!

23.-30. pants apraksta neiedomājamu skatu par ēģiptiešu armiju, kas dzinās pakaļ izraēliešiem tikai tāpēc, lai Dievs brīnumainā veidā apgrūtinātu viņu ratu riteņus un tad liktu varenajai Sarkanai jūrai aprīt veselu armiju, sagādājot pilnīgu uzvaru. Jūs redzat, kas notiek, kad mēs „mierīgi stāvam un redzam tā Kunga pestīšanu”. 31.pants ziņo:

Tā Izraēls redzēja lielo spēku, ko Tas Kungs bija parādījis pret ēģiptiešiem, un tauta bijās Tā Kunga un ticēja Tam Kungam un Viņa kalpam Mozum. 2.Mozus 14:31

2.Mozus 15.nodaļā pierakstīta varena uzvaras dziesma, kādu dziedāja Mozus un Izraēla bērni:

Viņš Sevi ļoti paaugstinājis. Zirgus un viņu jātniekus Viņš ir iegāzis jūrā. Mans spēks un mana dziesma ir Tas Kungs, Viņš ir tas, no kā man nāk glābšana. Viņš ir mans stiprais Dievs - es Viņu slavēšu, Viņš ir mana tēva Dievs - es Viņu paaugstināšu.

2. Mozus 15:1,2

Adventes kustības brāļi un māsas...- mēs esam varenā ceļojumā. Lūkojieties tikai uz Dievu pēc izglābšanas. Kunga vēstnese ziņo:

Ceļš, pa kuru vada Dievs, var iet caur tuksnešiem vai jūrām, bet tas vienmēr ir drošs ceļš. „*Sentēvi un pravieši*” 290. lpp.

Protams, jūs varat būt droši, ka vienalga, kādā virzienā Dievs jūs aicina, sātans kārdinās, lai jūs ietu citu ceļu. Kad vien Dievs saka „Dodieties uz priekšu”, velns vienmēr piedāvās jums

doties soli atpakaļ. Bet, mani draugi, kad mēs stāvam uz mūsu mūžīgo māju sliekšņa, tas pats Dievs, kas pavēlēja izraēliešiem doties uz priekšu - uz Apsolīto zemi - un nevis atpakaļ uz Ēģipti, arī šodien aicina jūs iet uz priekšu, nevis atpakaļ.

Dodieties uz priekšu, nevis atpakaļ! Nepadodieties kļūdainai idejai, cenšoties gūt atbalstu pat Septītās dienas adventistu draudzē, pieņemot dievkalpojumu formu vai evaņģelizācijas metodes tikai tāpēc, ka tās ir jaunas un modernas. Mums ir jābūt modriem un ir jāpārbauda visas lietas pie augstākās Dieva Vārda autoritātes un padoma, ar ko mēs esam svētīti Elenas Vaitas rakstos.

Nepieslejieties kustībām un megabaznīcu centriem ārpus Septītās dienas adventistu draudzes, kas apsola garīgus panākumus, kas pamatoti nepareizā teoloģijā. Turieties pa gabalu no nebībeliskām garīgām mācībām vai garīgas prakses, kas sakņojas misticismā – tādām kā meditatīvā lūgšana, koncentrēšanās lūgšana, kā arī topošām kustībām, kas tādas metodes veicina. Vērsieties Septītās dienas adventistu draudzes IEKŠĪENĒ pie pazemīgiem draudzes ganiem, evaņģelistiem, Bībeles skolotājiem, vadītājiem un departamentu direktoriem, kas var nodrošināt ar tādām evaņģēlistu metodēm un programmām, kas ir pamatotas stabilos Bībeles principos un Lielās Cīņas tēmās.

Dodieties uz priekšu, nevis atpakaļ! Praktizējiet Kristū centrētu un Bībelē pamatotu pielūgsmes un mūzikas formu draudzes dievkalpojumos. Kaut arī mēs saprotam, ka dievkalpojumi un to kultūra dažādās pasaules daļās atšķiras, un mēs to respektējam, tomēr nedodieties atpakaļ mulsinošos un neskaidros pagānu iekārtojumos, kuros mūzika un pielūgsmes dievkalpojumos ir tik ļoti fokusēti uz emocijām un piedzīvojumu, ka zaudē galveno koncentrēšanos uz Dieva Vārdu.

Visiem dievkalpojumiem, lai arī cik vienkārši vai komplicēti tie būtu, vajadzētu panākt vienu un tikai vienu - paaugstināt Kristu un pašiem pazemoties.

Es novērtēju jūsu entuziasmu, bet atcerieties – lūdzu, sakiet „Āmen”.

Dievkalpojumu metodes, kas paaugstina izpildījumu un pašus, vajadzētu nomainīt ar vienkāršām, jaukām, Kristū centrētām un ar Bībelisku pieeju. Definēt to vēl detalizētāk ir neiespējami, bet, kad jūs lasāt Rakstus, kad lasāt par Dieva klātbūtnes svētumu, Svētais Gars palīdzēs jums saprast, kas ir pareizi un kas nepareizi.

Dodieties uz priekšu, nevis atpakaļ! Stāviet par taisnību, kaut vai Debesis sagrūtu. Nepadodieties fanātiskai vai liberālai teoloģijai, kas nobīda Dieva Vārdu no bībeliskiem patiesību pīlāriem un Septītās dienas adventistu draudzes ticības robežzīmēm. Nešūpojieties līdz katras nelielas „jaunās” teoloģijas vējam vai sarežģītiem laika aprēķiniem, kuru jēga ir smalki izskaidrot neparastus un nedrošus pieņēmumus, kam ir ļoti maz kā kopēja ar mūsu visaptverošo teoloģiju un misiju.

Vēsturiskās un bībeliskās Septītās dienas adventistu draudzes mācības netiks atceltas. Bībeles pamats droši pastāvēs līdz gala laikam.

Klausieties, kas mums ir teikts „*Liecību izlasē*”, 1.grāmatā 207-208:

Kas tas par iespaidu, kas mūsu vēstures šīsdienas posmā ierosina cilvēkus strādāt tik negodīgi, pūloties nojaukt mūsu ticības pamatus - pamatus, kas, ar lūgšanām pētot Vārdu un saņemot atklāsmes, likti mūsu darba iesākumā? ... un citāts

turpinās. **Mēs esam Dieva likumus ievērojošie ļaudis. ... mums ir piedāvātas visdažādākās maldības, lai aptumšotu prātu attiecībā uz Vārda mācībām - sevišķi par Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā un debesu vēsti šīm pēdējām dienām, kā to eņģeļi sniedz Atklāsmes grāmatas 14. nodaļā.** Es vēl joprojām citēju. **Septītās dienas adventistiem ir piedāvātas visāda veida vēstis, lai tās ieņemtu patiesības vietu, kas punktu pēc punkta ir iegūta ar lūgšanām pavadītā pētīšanā un ko apliecinājis Kunga brīnumainais spēks. Bet ceļa zīmes, kas mūs darīja par tiem, kas mēs esam, ir jā saglabā, un tās tiks saglabātas, kā Dievs to pateicis Savā Vārdā un Sava Gara liecībās. Viņš mūs aicina ticībā stipri turēties pie galvenajiem pamatlikumiem, kas balstās uz neapstrīdamu autoritāti. Citāta beigas.**

Dodieties uz priekšu, nevis atpakaļ! Stāviet stingri un nelokāmi par Dieva Vārdu, kāds tas burtiski ir lasāms un saprotams. Protams, vienmēr mums pazemīgi vajadzētu atzīt, ka mēs esam ierobežotas un kritušas būtnes, kas vēro neierobežotā, bezgalīgā un Visvarenā Dieva darbus. Abās Dieva lielajās grāmatās – dabā un Rakstos - ir lietas, ko mēs pilnībā nespējam aptvert.

Faktiski mums ir pateikts, ka Jēzus upuris – „būs atpestīto zinātne un dziesma visos nebeidzamās mūžības laikmetos”. [„Ceļš pie Kristus” p.89; „Maranatha” ch.357; „Christian Education” p.57] Bet tas, ko Kungs Savā žēlastībā mums skaidrā valodā ir devis, ir jāpieņem kā patiesība vienkārši tāpēc, ka tas, ko Viņš ir teicis, nav jāietin skepticismā.

Nedodieties atpakaļ, nepareizi interpretējot 1.Mozus pirmās vienpadsmit nodaļas vai citas Svēto Rakstu daļas tikai kā alegoriskas vai vienīgi simboliskas. Tāpat kā šajā nedēļā mēs atkal no jauna pilnīgi pārliecināti apstiprinājām, ka Septītās dienas adventistu draudze gan māca, gan tic Bībeles ziņojumam par radīšanu, kas tika veikta nesen sešās burtiskās, cita citai sekojošās, blakus esošās 24 stundu ilgstošās diennaktīs. Septītās dienas adventisti nekad nemainīs tās nostāju jeb ticību šai pamat doktrīnai. Ja Dievs nav radījis šo pasauli sešās burtiskās dienās un tad iesvētījis Sabatu, tad kādēļ gan mēs Viņu pielūdzam šodien – šajā septītās dienas Sabatā kā SEPTĪTĀS DIENAS adventisti?

Nesaprast vai nepareizi interpretēt šo doktrīnu nozīmē neatzīt un noraidīt Dieva Vārdu, un noliegt Septītās dienas adventistu kustības jēgu kā Dieva Atlikuma draudzi, kas ir aicināta Svētā Gara spēkā pasludināt triju eņģeļu vēsti.

Nedodieties atpakaļ uz ateistisko vai teisma evolūciju. Dodieties uz priekšu – uz pravietisko izpratni, ka uzticība Dievam, Radītājam un Atpestītājam, būs redzama, ievērojot septītās dienas Sabatu kā īpašu Dieva ļaužu atšķirības pazīmi pašā pēdējā laikā.

Septītās dienas adventistu draudzes locekļi, turiet pie atbildības savus vadītājus, ganus, vietējās draudzes, pedagogus, iestādes un administratīvās organizācijas augstāko ticības standartu priekšā, kas balstīti burtiskā Rakstu izpratnē. Izmantojiet brīnišķīgus resursus, ko piedāvā Septītās dienas adventistu draudzē, tādus kā Bībeles izpētes institūta jauno grāmatu par hermeneitiku, kas palīdzēs mums zināt pareizo veidu, kā interpretēt (izskaidrot) Rakstus.

Vēlreiz lasām „Izmeklētās vēstis”, 1.sējuma, p.170:

Mums jābūt uzmanīgiem, lai Rakstus neiztulkotu nepareizi. Dieva Vārda skaidrās mācības nedrīkst tik ļoti pārnest garīgā plāksnē, ka pazūd to realitāte. Nepārspīlējiet Bībeles izteicienu nozīmi, cenšoties izgudrot kaut ko dīvainu, kas patiktu iztēlei. Nemiet Rakstus tādus, kādi viņi ir.

Es slavēju Kungu par to, ka gan Nensiju, gan mani audzināja dievbijīgi vecāki. Ne viens, ne otrs savās mājās mēs nekad nedzirdējām nevienu nievājošu vārdu par Bībeli vai Praviešu Garu. Mēs abi tikām audzināti bīties Dievu un godbijīgi cienīt Viņa Vārdu.

Pirms dažām dienām ceļojuma laikā es pazaudēju man tik dārgo, pasvītoto Bībeli, no kuras es sludināju. Tas bija kā pazaudēt draugu, man joprojām ir zaudējuma sajūta. Kaut arī es vērtēju šo Bībeli un esmu bēdīgs, ka šodien man tās nav līdz, tomēr es, brāļi un māsas, gribu jums teikt, ka, lai arī esmu pazaudējis šo Bībeli fiziski, es slavēju Kungu, ka neesmu pazaudējis Kunga Vārdu! Jūs neesat pazaudējuši Dieva Vārdu. Jums tas ir rokās – pieejams vai nu drukātā veidā, vai arī jūsu *aifonā*, *aipedā* vai citā elektroniskā iekārtā. Mēs nekad nedrīkstam par maz novērtēt iespēju, ka brīvi varam lasīt un studēt Dieva Vārdu.

Kad 1909.gadā Elena Vaita pēdējo reizi publiski uzstājās Ģenerālās Konferences Kongresā, viņa ļoti aizkustinoši runāja par Bībeli. Pēc runas viņa atstāja paaugstinājumu un tad nāca atpakaļ, turot rokās lielu Bībeli; ar drebošām rokām viņa pacēla to pret sapulci un sacīja: „Brāļi un māsas, es jums iesaku šo Grāmatu.” Šodien, mani dārgie Septītās dienas adventistu draudzes brāļi un māsas, mums ir jāstāv stipri uz Rakstu pamata. Būdami Dieva „Grāmatas ļaudis”, *lasīsim* Bībeli, *dzīvosim* saskaņā ar Bībeli, *mācīsim* Bībeli un *sludināsim* Bībeli ar visu spēku no augšienes.

Dodieties uz priekšu, nevis atpakaļ! Lai Raksti paši sevi izskaidro. Mūsu draudze ilgstoši ir turējusies pie Vēsturiskās – Bībeliskās jeb Vēsturiskās – gramatiskās Rakstu izpratnes metodes, ļaujot Bībelei pašai sevi paskaidrot; rindu pēc rindas, priekšrakstu pēc priekšraksta. Taču viens no draudīgākajiem uzbrukumiem pret Bībeli nāk no tiem, kas tic Vēsturiski - Kritiskai Bībeles izskaidrošanas metodei. Šī nebībeliskā „augstākā kriticisma” pieeja ir mūsu teoloģijas un misijas nāvīgs ienaidnieks. Šī pieeja nostāda zinātnieku vai indivīdu augstāk - pāri skaidrajai pieejai Rakstiem, un dod neatbilstošas pilnvaras izšķirt, ko viņš vai viņa saskata kā patiesību, kas pamatota uz kritiķu resursiem un izglītību. Turieties pa gabalu no šāda veida pieejas, jo tā vada ļaudis neuzticēties Dievam un Viņa Vārdam! „*Izmeklētās vēstīs*” 1. sējumā 17. un 18. lpp. mēs lasām:

Kad cilvēki ar ierobežotām spriestspējām sāk šķirot Svētos Rakstus, lai noteiktu to inspirāciju, tad tie aizsteidzas Jēzum priekšā, it kā lai Viņam parādītu kādu labāku ceļu par to, pa kuru Viņš līdz šim mūs ir vadījis.... lai neviens prāts un neviena roka nenododas Bībeles kritizēšanai.... palieciet uzticīgi savai Bībelei, ...es turpinu citēt... tieši tādai, kādu jūs to lasāt, un pārtrauciet kritizēt tās ticamību, bet labāk paklausiet Vārdam, un neviens no jums nepazudīs.

Dodieties uz priekšu, nevis atpakaļ! Akceptējiet Praviešu Garu kā vienu no lielākajām dāvanām, kas dota Septītās dienas adventistu draudzei ne tikai pagātnei, bet vēl svarīgāk nākotnei. Kaut arī Bībele ir augstākā mūsu novērtējumos kā patiesības maksimāla Autoritāte un izšķirošs patiesības tiesnesis, Praviešu Gars sagādā skaidru, inspirētu padomu, lai palīdzētu mums pareizi pielietot Bībeles patiesību. Tas ir Debesu sūtīts padomdevējs, lai dotu draudzei norādījumus, kā izpildīt tās misiju. Tas ir uzticams un drošs teoloģisks Rakstu izskaidrotājs. Praviešu Gars ir jālasa, tam ir jātic, tas ir jālieto praktiski un tas ir jāizplata. Tas nav jālieto kā „runģa”, lai sistu cilvēkiem pa galvu, bet tas

ir jāuzskata un jāizmanto kā brīnīšķīga svētība, lai vadītu Dieva draudzi šīs pasaules vēstures pēdējās dienās. Ļaujiet man atkārtot pārliedību, manu personīgo pārliedību, ka Praviešu Garā nav nekā arhaiska vai novecojuša; tas ir šodienai un līdz Kristus nākšanai.

Atlikušās draudzes locekļi, Dievs saka mums, kas esam sasnieguši gala laiku: „Dodieties uz priekšu!” Dodieties uz priekšu, paceļot Kristu un pasludinot Viņa žēlastību; dodieties uz priekšu, pasniedzot triju eņģeļu vēsti, dodieties uz priekšu, lūdzot pēc atmodas un reformācijas; dodieties uz priekšu, sekojot Bībelei, kā tā ir lasāma; dodieties uz priekšu, lasot un sekojot Praviešu Gara padoma principiem; dodieties uz priekšu, pasludinot pasaulei labo Vēsti par pestīšanu un nenovēršamo Jēzus Kristus otro nākšanu.

Dieva žēlastība vada ļaudis visā pasaulē, lai DOTOS uz priekšu. Mums pastāvīgi, visos laikos ir jāpaceļ publiskās evaņģelizācijas karogs, tāpat arī mūsu personīgā liecināšana. Dieva žēlastības un triju eņģeļu vēsts pasludināšana visur izmaina cilvēkus. Svētais Gars darbojas to sirdīs, kas dzird šo dārgo Adventes vēsti caur jūsu vārdiem un evaņģelizācijas liecību, caur jūsu Dieva žēlastības pasludināšanu. Mums ir jāintegrē evaņģelizācija katrā dzīves aspektā, kā tas tiek darīts daudzās vietās pasaulē, ieskaitot lielo Dienvidamerikas Divīziju, kurā „integrētais evaņģēlisms” gluži vienkārši ir dzīvesveids.

Viens piemērs par to no Eiro - Āfrikas Divīzijas. Pirms dažiem gadiem Vasilis bija policijas darbinieks Moldovā. Viņu pārliedēja Bībeles patiesība un vērtīgā Adventes vēsts. Viņš vēlējās tikt kristīts par Septītās dienas adventistu. Kad viņš stāstīja savai ģimenei par jaunatrasto ticību, tad tēvs un māte teica, ka neatzīs viņu par savu dēlu, brālis teica, ka neuzskatīs vairāk par brāli, sieva Gaļina teica, ka šķirsies no viņa, un policijas komandieris teica, ka nekad nedos viņam brīvu Sabatu.

Vasilis izmisīgi cīnījās ar Dievu un lūdza, lai Viņš tam dod skaidru atbildi uz lūgšanu ar nejauši atvērtu Bībeles tekstu. Mēs gan neiesakām šādu metodi, bet viņš to darīja. Ko viņš darīja? Viņš atvēra Bībeli, un, pateicoties Dieva žēlastībai, viņa acis piesaistīja vārdi Mateja 10:35-38, kur Jēzus paskaidro, kā ģimenes locekļi var būt mūsu ienaidnieki, un, ja jūs tēvu un māti vairāk mīlat nekā Kristu, jūs neesat Kristus cienīgi. Vasilis izjuta pamudinājumu ievērot Jēzus pavēli, uzņemt krustu un sekot Viņam.

Vasilis pateicās Dievam un pieņēma lēmumu. Viņš devās uz Septītās dienas adventistu draudzi un tika kristīts. Kad viņš izstāstīja sievai, ka ir ticis kristīts, tad viņa teica, ka jau ir sagatavojusi šķiršanās dokumentus. Vasilis nesāka strīdēties un nekļuva dusmīgs, bet teica Gaļinai, ka mīl viņu.

Ticot, ka arī citi ģimenes locekļi atbalstīs viņas iebildumus, Gaļina pavadīja Vasiliju, kad tas devās tiem pavēstīt jaunās ziņas par savām kristībām. Bet viņai par brīnumu Vasilija vecāki un brālis pieņēma viņa lēmumu bez iebildumiem.

Pēc tam Vasilis devās pie sava komandējošā policijas virsnieka ar uzrakstītu atlūgumu un paskaidroja, ka ir kristīts. Virsnieks sacīja: „Kas tas ir? Ņem to atpakaļ un paņem vienu nedēļu brīvu, lai pārdomātu par lietām.” Vasilis zināja, ka viņa atbilde nebūs citādāka, bet vienalga paņēma brīvu nedēļu. Ieradies pēc nedēļas, Vasilis atkal iesniedza atlūgumu. Bet

tā vietā, lai to pieņemtu, komandējošais virsnieks paaugstināja Vasiliju tādā amatā, lai Sabatos nerastos konflikti.

Ap to laiku Vasilija sievai Gaļinai darbā, kur viņa bija kasiere, radās nopietnas problēmas. Dienas ietirgotā naudas summa nesakrita ar kases skaitļiem, un vadība sacīja, ka viņa ir parādā naudu. Izmisumā viņa aicināja Vasiliju lūgt par viņu. Bet vīrs aicināja arī viņu pašu lūgt par šo problēmu. Nākamajā dienā Gaļina aprēķina atskaitē atrada kļūdu tieši par attiecīgo naudas daudzumu. Vasilijs aicināja Gaļinu nodot savu sirdi Dievam par paklausīto lūgšanu, bet tanī laikā viņa atteicās.

Vēlāk Gaļinas māte saslima ar vēzi. Vasilijs un Gaļina apmeklēja viņu un lūdza par viņu. Pateicoties tam, ka Dievs iejaucās, viņa tika dziedināta! Gaļinas sirds atmaiga, un viņa devās tieši uz Septītās dienas adventistu draudzi un tika kristīta. Esmu tik laimīgs jums šodien paziņot, ka Vasilijs Geraskviks tagad ir Moldovas Ūnijas mantzinis un, pateicoties Dieva žēlastībai, Vasilijs un Gaļina šodien ir šeit - kopā ar mums. Lai kur jūs arī nebūtu, vai jūs nebūtu tik laipni un nepieceltos?

Vasilijs un Gaļina pārstāv tūkstošiem atgriešanās piedzīvojumu caur Svētā Gara spēku. Šī auditorija ir pilna ar ļaudīm, kam bijuši līdzīgi piedzīvojumi.

Slava Dievam par Viņa žēlastības glābjošo spēku!

Mani brāļi un māsas šeit, Džordžijas Domā, un citur pasaulē, pasludiniet Dieva žēlastības un triju eņģeļu vēsti Svētā Gara spēkā! Mēs esam brīnišķīgi daudzveidīga draudze, bet vienoti Kristū un šajā vērtīgajā Bībeles Vēstī. Mēs esam internacionāla ģimene visās zemeslodes malās un, pasludinot Dieva žēlastību un „Dodoties uz priekšu”, esam vienoti Svētajā Garā, mūsu Bībeles pamatmācībās un ticībā.

Kāda dārga Vēsts šai pēdējo dienu Adventes kustībai ir nesama pasaulei! Pasludināt pirmā, otrā un trešā eņģeļa vēstis un aicināt ļaudis atgriezties pie patiesās un Bībeliskās Dieva pielūgsmes.

Kāds Radītājs! Kāds Atpestītājs! Kāds Augstais Priesteris! Kāds Advokāts! Kāds Draugs! Kāds Dievs!

Jēzus nāk drīz!! Drīz mēs redzēsim austrumu pusē mazu, tumšu mākonīti - apmēram cilvēka pus plaukstas lielumā. [„*Lielā cīņa*” p.640] Tas kļūs lielāks un lielāks, spožāks un spožāks. Visas debesis izies skatīties uz šo pasaules vēstures kulmināciju. Pateicoties Debesu brīnumam, ikviens Viņu redzēs vienā un tajā pašā laikā. Un tur, eņģeļu miljonu vidū, sēdēs Viens, ko mēs gaidām... nevis pazemots, satriekts Jērs, nevis kalpojošs Augstais Priesteris, bet ķēniņu Ķēniņš un kungu Kungs – Jēzus Kristus - mūsu Atpestītājs! Mēs skatīsimies augšup un sacīsim: „Šis ir Dievs, ko mēs esam gaidījuši!” Kristus lūkosies lejup un sacīs: „Labi, tu godīgais un uzticīgais kalps, ieej sava Kunga priekā”; mēs tiksīm pacelti gaisā satikt savu Kungu un iet mājās, lai būtu ar Viņu vienmēr... kāds brīnišķīgs Adventes ceļojuma fināls!

Brāļi un māsas, šeit Domā, visi, kas skatāties draudzēs un lai kur arī jūs būtu!

Ja Kunga brīnišķīgais pestīšanas plāns un mīlestība runā uz jums, ja Viņa triumfējošā žēlastība ir skārusi jūsu sirdi un jūs vēlaties atjaunot savu nodošanos Viņam un Septītās dienas adventistu misijai, kad jūs atgriezīsieties mājās, lai pasludinātu Viņa žēlastību, ja jūs vēlaties lūgt pēc atmodas un reformācijas savā dzīvē un draudzē, ja jūs vēlaties Svētā Gara klātbūtni un Vēlo lietu, kad jūs pasludināt Viņa žēlastību, ja jūs vēlaties pasludināt triju eņģeļu vēsti citiem un vēlaties ielikt savu dzīvi un personīgo liecību mūsu Visuvarenā Atpestītāja, Augstā Priestera un Nākošā Kēniņa rokās, lai saskartos ar tiesu caur Viņa asinīm, Viņa nopelniem, Viņa žēlsirdību un Viņa līdzjūtību... Ja jūs vēlaties pazemīgi lūgt Kungu vadīt jūsu dzīvi un palīdzēt pasludināt Dieva žēlastību šīs pasaules vēstures pēdējās dienās, vai jūs varētu klusām piecelties kājās tieši tagad?

Es aicinu jūs pieņemt Kristus brīnišķīgo žēlastību savā dzīvē, atjaunot jūsu nodošanos Viņam un šai lielajai Adventes kustībai, lai pasludinātu žēlastību un lūgtu Kungu palīdzēt šai draudzei „Doties uz priekšu”.

Pirms dziedam devīzes dziesmu, ko pēc brīža pieteiks sludinātājs Viklanders, un mūsu pēdējās lūgšanas, tieksimies pēc Kunga kopīgi lūgšanā... Es aicinu jūs palikt stāvēt un tagad pagriezties pret jums tuvāk stāvošo personu jums blakus vai aiz muguras, tikai vienu personu... un sirdī dziļi izjustā, pazemīgā lūgšanā... lūdziet Kungu pēc atmodas un reformas, lai Svētais Gars var vadīt Dieva Atlikuma draudzi un mēs „Dodamies uz priekšu”, pasludinot Dieva žēlastību un triju eņģeļu vēsti. Lūdzu, lūdziet kopīgi un palieciēti stāvam, un es noslēgšu ar īsu lūgšanu.